

prea

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

nu am știut niciodată cât de mult înseamnă prea mult
nu pot iubi puțin pentru fiecare zi lipsă
deși îmi repet cu încăpățănare
prea mult e prea puțin de prea multe ori

dar vezi albul nu e o culoare
e tăcerea apăsătoare a unui salon de spital
în care vin zi de zi să lupt cu moartea
pentru că prea puțin e uneori prea târziu

pe tine
nu mai știu când și cum
te-am invitat prea adânc în inima mea
să locuiești fiecare timp al meu
prea devreme pentru a nu-mi răscumpăra vina întârzierii

inima nu mi-a fost niciodată prea plină
mi-ai dăruit prea mult pentru prea niciodată
dar prea puțin pentru a-mi fi suficient
de prea multe ori
prea târziu nu e decât o așteptare a propriei tale împliniri

albul e culoarea îngerilor
te piezi zilnic în liniștea edenului
sub pașii tăi moartea se vindecă de moarte
tu întâmpini viața cu prea plin de emoție

pe mine
m-ai împletit din lacrimi unei zile fără curcubeu
mi-ai închiriat o cameră în care timpul e prea insuficient
deși ai știut dintotdeauna că nu mă mulțumesc cu prea puțin
și-am să te trăiesc intens
dublând clipele pentru a-mi motiva întârzierea

liliana trif & ioan grigoraș